

Luminătorul

Anul LXXXVII Nr. 7

Iulie 2001

„Moise a aruncat tablele din mână și le-a sfărâmat de piciorul muntelui...” (Exod 32:19)

Cu post și rugăciune

(Continuare din numărul trecut)

4. Postul mijlocirii pentru țară.

În Cartea lui Daniel 9:3 aflăm scris: „Mi-am întors fața spre Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă”. Versetele dinainte ne arată motivul pentru care a făcut Daniel lucrul acesta: „În anul dintâi al lui Dariu... eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmarea Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul prin proorocul Ieremia” (Daniel 9:1-2).

Dumnezeu a fixat o vreme, vremea de pedeapsă. Atunci când Dumnezeu a dat pedeapsa, când a tras cu biciul urgiei Lui, a hotărât și un hotar acestei pedepse: șaptezeci de ani de robie babiloniană! Din cărți, Daniel a văzut lucrul acesta hotărât, și făcându-și socoteala, și-a dat seama că vremea s-a apropiat ca Dumnezeu să aducă iarăși

vremurile de înviore. Trecuseră deja aproape șaptezeci de ani! Straniu (din punctul nostru de vedere), Daniel s-a pus pe rugăciune și post, în sac și cenușă, deși oricum era hotărâtă

vremea. Și nici nu s-a rugat pentru el, nici pentru nevoile lui personale. Era de acum la bătrânețe adânci. Daniel s-a rugat pentru Ierusalim, cetatea strămoșilor săi, pentru poporul din care ieșise ca vlăstar și pe care nu i-l-au luat din piept nici aurul Babilonului, nici palatele cu grădini suspendate, nici disprețul robiei și nici cinstea slujbelor înalte!

Aici intrăm într-o taină mare: Taina rugăciunii și a postului de mijlocire, atunci când ne rugăm nu pentru noi, nu pentru nevoile noastre, nu pentru folosul nostru, ci pentru alții!

Am luat exemplul acesta, pentru că, observați, Dumnezeu hotărâse izbăvirea lui Israel! Și cineva ar putea să vină la Daniel și să-i spună: „De ce te mai rogi? De ce tot postești? De ce îți chinui trupul? Că doar ceea ce ceri de la Dumnezeu e deja hotărât să vină! Ai

văzut deja în Cartea lui Ieremia: Șaptezeci de ani! Atât! Nici mai repede, nici mai târziu! Dumnezeu a hotărât! Ce rost are să te rogi? Și ce rost are să postești pentru aceasta? E, hotărât, omule, înțelegi?!”

Da, e hotărât, dar totuși Dumnezeu așteaptă rugăciunea aceasta a lui Daniel. de aceea, spun, e o taină! Nu știu dacă poate cineva s-o explice! Dumnezeu așteaptă ca biruința hotărâtă de El s-o dea poporului Său, când acesta o cere! Când acesta dorește să se împlinească și când „îi amintește” lui Dumnezeu despre hotărârea sau făgăduința Sa, de parcă Dumnezeu ar fi uitat, sau de parcă Dumnezeu ar dori să aibă pe cineva, un asociat, un colaborator în împlinirea făgăduințelor Lui!

Înțelegem ce mult i-a plăcut lui Dumnezeu rugăciunea aceasta (care pare a fi inutilă din punct de vedere omenesc), încât, mărturisește Daniel, „Pe când eram încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute omul Gavril...” (9:21). Și arhangelul trimis de Dumnezeu îi spune: „Când ai început să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc, căci tu ești preaiubit și scump!” (9:23). Ce sublim și extraordinar! Rugăciunea lui Daniel, un bătrân din Babilon, captiv de război și slăbit de vreme, a pus în mișcare oastea îngerească, a provocat conflagrație cosmică în lumea spiritului când timp de douăzeci și una de zile un demon cu putere peste Persia s-a luptat cu arhangelul trimis de Dumnezeu (10:13), a adus bucurie pe fața strălucită a lui Dumnezeu care i-a trimis un mesaj unic: „Daniele, ești om preaiubit și scump!”

Și toate acestea, din cauza unui hohot de plâns în sac și cenușă, și a unor cuvinte înecate în lacrimi și suspine: „Noi, Doamne, Dumnezeule, noi am păcătuit... dar Tu, Doamne, ești drept!”

Dumnezeu așteaptă și azi oameni ca Daniel care să se roage pentru țară, pentru popor, pentru ca îndurarea lui Dumnezeu să vină peste pământul acesta frământat de păcate și nenorociri!

Luna aceasta, Iulie, este îmbibată de patriotism în America. Să ne rugăm pentru țara în care ne-a adus Dumnezeu să trăim. Și să nu uităm de poporul în care am odrăslit și care ne rămâne pururea cel mai drag! (V.P.)

„Luminătorul” — Publicație lunară a Asociației Baptiste Române din S.U.A. și Canada. Editor: Dr. Petre Ordeanu; editor adjunct: Marius Măduța; administrator: George Scobercea; casier: John Cotârlă.

Abonamentele, 12 dolari pe an, se pot face prin casieria administrativă:

John Cotârlă
3015 W. Kilburn Rd.
Rochester Hills, MI 48306

Articolele, fotografiile, informațiile, se pot trimite la redacție:

„Luminătorul”
4010 N. Lawler Avenue
Chicago, IL 60641

Donațiile pentru lucrarea de misiune, ajutor și caritate prin Asociație se pot trimite la casieria de misiune:

Dr. Moise Filipescu
1417 Ardmore Avenue
Glendale, CA 91202

Invitație la Convenția din Los Angeles

În conformitate cu rânduiala constituțională din Asociația Baptiste Române din USA și Canada (articolul 5, aliniatul 1 și 2), convocăm al 89-lea congres al Asociației, prin harul lui Dumnezeu, anul acesta, la Los Angeles, între 31 August – 2 Septembrie. Convenția este organizată de conducerea Asociației în colaborare cu Biserica Baptistă „Betania” păstorită de fratele păstor Liviu Țiplea. Adresa bisericii „Betania” este: 1431 W. La Habra Boulevard, La Habra, CA 90631. Așa cum odinioară fratele Pit își începea programele de radio din Los Angeles, tot așa biserica gazdă și frățietatea din California, lansează tuturor invitația „de pe plaiurile însoțite ale Californiei,” să veniți să vă bucurați cu noi la această Convenție. Prezența dumneavoastră va constitui un motiv de îmbărbătare pentru întreaga frățietate.

Pentru acest eveniment Biserica „Betania” a închiriat o sală frumoasă la Teatrul din La Mirada, cu peste 1200 de locuri. Teatrul are o sală la etaj unde va fi transmis tot programul de închinare din sala mare. Rugăm mamele cu copiii mici să folosească această sală pentru a nu perturba serviciile din sala mare.

Convocăm pe toți păstorii de biserici să vină mai devreme cu o zi, de vineri, 31 august, pentru o părtășie în rugăciune și întrunire de lucru, de la orele 4:00 după masa. Ședințele de sâmbătă vor fi concentrate asupra problemelor curente: Rapoarte de la Executiv, Discutarea proiectului nou al Constituției Asociației, Primirea de noi Biserici și Misiuni, Alegerea noii conduceri, Planuri de viitor. Toate ședințele se vor ține la biserica „Betania” păstorită de fratele Liviu Țiplea. Ședințele de lucru vor avea loc sâmbătă de la orele 10:00 dimineața. Concomitent cu ședințele Asociației, se vor ține și ședințele Tineretului și ale Surorilor.

Sala Teatrului „La Mirada Theatre for the Performing Arts” în care se va ține
Convenția din toamna aceasta:

14900 La Mirada Boulevard, La
Mirada, CA 90638.

Adresa unde va avea loc Convenția, în serviciile divine de sâmbătă seara și duminică toată ziua, este:
La Mirada Theatre for the Performing Arts, 14900 La Mirada Boulevard, La Mirada, CA 90638.

Tema Convenției: „Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă!” (Psalmul 145:3)

Imnul Convenției: „Cântați mărire lui Isus!” (C. Ev. #9)

Informații:

Pentru detalii despre logistica Teatrului din La Mirada și despre programul activităților de tineret de sâmbătă, vă rugăm să luați legătura cu: Daniel Bonca (714) 870-4264

Pentru găzduirea în familiile de credincioși și alte detalii, luați legătura cu: Vladimir Pahomi (562) 803-3504

Hoteluri și Moteluri:

Embassy Suites Buena Park	\$99--\$219	7762 Beach Bl.	714 739 5600
Embassy Suites Brea	\$110--\$219	900 E Birch St.	714 990 6000
Extended Stay America La Mirada	\$49-- \$75	14775 Firestone Bl.	714 670 8579
Ressidence Inn La Mirada	\$99--\$156	14419 Firestone Bl.	714 523 2800
Holliday Inn Select La Mirada	\$79--\$165	14299 Firestone Bl.	800 356 6873
Holliday Inn Buena Park	\$99--\$250	7000 Beach Blvd.	714 522 7000
Red Roof Inn Buena Park	\$ 59--\$119	7121 Beach Blvd	714 670 9000
Hanford Hotel Buena Park	\$69--\$89	7828 Orangethorpe Ave	714 670 7200
Heritage Inn Fullerton	\$59 --\$ 120	333 E Imperial Hwy.	714 447 9200

Programul Convenției:

Vineri, 31 August

4:00 PM - 6:00 PM	Păstorii și Comitetului executiv, la Biserica „Betania” (păstor Liviu Țiplea) (Adresa bisericii „Betania”: 1431 W. La Habra Blvd., La Habra, California)
7:00 PM	Serviciu de Închinare la Biserica „Betel” (păstor Daniel Brânzei) (Adresa Bisericii „Bethel” este: 310 S. Lemon St., Anaheim, California)

Sâmbătă, 1 Septembrie:

10:00 AM – 4:00 PM	Ședințe de lucru – Biserica „Betania” (păstor Liviu Țiplea)
6:00 PM – 9:30 PM	Serviciu de Închinare - Sala Teatrului din La Mirada

Duminică, 2 Septembrie:

10:00 AM – 1:00 PM	Serviciu de Închinare – Sala Teatrului din La Mirada
1:00 - 2:30	Pauza de masă – Masa va fi servită la biserica „Betania”
2:30 - 5:30	Programul surorilor, urmat de Programul Tineretului
6:00 PM – 9:30 PM	Serviciu de Închinare - Sala Teatrului din La Mirada

Pentru o bună desfășurare a a Convenției vă rugăm să țineți cont de următoarele cerințe:

1. *Fiecare biserică din Asociație să-și aleagă prin vot delegații care vor participa la lucrările de lucru ale Convenției. Bisericile au dreptul la 1 delegat la fiecare 15 membri. Păstorii activi și persoanele aflate în funcții de conducere ale Asociației sunt delegați din oficiu.*

2. *Toți musafirii pot lua parte la întâlnirile festive ale Convenției, și la ședințele de lucru, dar fără vot deliberativ.*

3. *Îi rugăm pe toți frații păstori care vor participa la Convenție să comunice fratelui Țiplea lucrul acesta la telefon (626) 568-0123, sau la adresa email: ltiplea@fuller.edu. Dorim să avem un program scris pentru o mai bună folosire a timpului de închinare.*

4. *Toți frații sau formațiile musicale care vor să participe la programul de închinare trebuie să anunțe din timp participarea lor fratelui Liviu Țiplea la tel. (626) 568-0123, sau la adresa email: ltiplea@fuller.edu.*

5. *Toți cei care doresc să-și instaleze standuri cu cărți, casete, compact discuri, sau alte lucruri pentru vânzare vor trebui să aibă în prealabil acordul conducerii Asociației. Vă rugăm să vă adresați în sensul acesta fratelui Liviu Țiplea. De asemenea, vrem să facem cunoscut că orașul La Mirada va percepe 10 la sută din totalul vânzărilor de acest fel. Ne pare rău, aceasta a fost o condiție care nu am putut să o negociem.*

Să nu uitați să vă rugați ca bunul Dumnezeu să reverse har bogat peste noi la această Convenție. Să ne rugăm:

- pentru vorbitori – să fie umpluți de puterea lui Dumnezeu;
- pentru păstori – să fie reînnoiți spiritual pentru lucrarea de slujire;
- pentru toți credincioșii – să fie încurajați la o viața de dedicare pentru Dumnezeu;
- pentru prieteni: mulți să primească mântuirea;
- pentru unitate: în biserici și între biserici;
- pentru organizatori: să facă decizii înțelepte pentru o bună desfășurare a Convenției.

Vă așteptăm la Los Angeles. Bunul Dumnezeu să vă călăuzească pașii pe Calea Păcii, în slujirea Domnului, pentru slava Lui!

Valentin Popovici, președinte

Liviu Țiplea, pastor

Credința adevărată

de Chuck Colson
Breakpoint Ministries

□ **Rasism spiritual?** □ **Este adevărul învățăturilor Domnului nostru Isus Hristos într-adevăr supărător?**

„Voi creștinii sunteți niște încrezuți,” îmi spunea un tânăr. „Voi credeți că Isus este singura cale înspre Dumnezeu. Afirmatia aceasta este de-a dreptul o insultă la adresa tuturor celor care urmează o altă religie.” Și lovitura finală a fost să-mi spună la despărțire: „Vezi, tocmai opiniile acestea religioase ale voastre care nu tolerează nici o altă religie sunt acelea care duc la ură și violență.”

Desigur, tânărul acesta nu este singurul care are această părere. Într-o lume care celebrează „toleranța” și „pluralismul,” afirmația că Domnul Isus este singura cale înspre Dumnezeu este considerată extrem de jignitoare. Rabinul Schmueley Boteach dă glas multor critici când numește afirmațiile creștine „rasism spiritual.”

Dar oare este creștinismul singura religie care face afirmații exclusive cu privire la adevăr. Sau,

oare sunt aceste afirmații cauza violenței în lume?

În cartea sa „*The Case for Faith*” („Argumentul în favoarea credinței”), Lee Strobel scrie că unul dintre cele mai mari obstacole care sunt în calea oamenilor în căutarea lor spirituală, este exclusivitatea afirmației că Isus este adevărul. Ca să ajungă la rădăcina acestei probleme, Lee Strobel i-a luat un interviu renumitului teolog și apologet creștin Ravi Zacharias. Zacharias a crescut în India, printre musulmani și hinduși.

Mai întâi, Ravi Zacharias i-a atras atenția lui Strobel că, atunci când rostești un adevăr, adevărul acesta este, prin definiție, exclusiv. De fiecare dată când faci o afirmație adevărată, în mod implicit ai spus că tot ceea ce contrazice afirmația făcută este o falsitate. Ceea ce nu înțeleg mulți creștini, este că fiecare

„Atunci când rostești un adevăr, adevărul acesta este, prin definiție, exclusiv. De fiecare dată când faci o afirmație adevărată, în mod implicit ai spus că tot ceea ce contrazice afirmația făcută este o falsitate.”

religie face afirmații cu privire la adevăr, întocmai ca și creștinismul.

De pildă, musulmanii afirmă exclusivitatea adevărului religiei lor nu doar din punct de vedere teologic, ci chiar lingvistic. Iar budismul s-a născut atunci când Buddha a respins afirmațiile fundamentale ale hinduismului. În ce-i privește pe hinduși, ei, la rândul lor sunt absolut imutabili cu privire la mai multe aspecte fundamentale, aspecte care includ noțiunile de karma și

reîncarnare.

Ateii, la rândul lor, fac și ei afirmații exclusive: „Nu există Dumnezeu!”, spun ei. Prin definiție, ei sunt intoleranți față de convingerea că Dumnezeu există. În alte cuvinte, cei care îi acuză pe creștini de aroganță, ignoră faptul că toate religiile fac același lucru.

Deci datoria mare a creștinului este să aibă o mărturie despre Hristos, dar în dragoste. Mărturia credincioșilor creștini trebuie să fie făcută în așa fel încât să nu poată fi acuzați de violență. Dacă apare violența, aceasta să nu fie din vina creștinilor, ci a celor care, împotriva mesajului și adevărului Evangheliei, îi urăsc pe mesageri.

În cuvintele lui Ravi Zacharias e principiul toleranței creștine: „Nu știu despre vreo țară încreștinată în care viața să-ți fie în pericol pentru că ai o altă credință. Dar astăzi există multe țări, cum ar fi Pakistanul, Arabia Saudită, sau Iranul, în care a deveni creștin înseamnă să-ți pui viața în pericol, să fi amenințat să-ți-o pierzi. Lupta împotriva adevărului poate fi atât de înțepită, că

poate da naștere la violență și ură chiar și atunci când persoana nu a făcut nimic rău. Dar nu putem face compromisuri: Nimic, în afară de credința în cuvintele Domnului Isus Hristos: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.*

Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6).

Cartea lui Lee Strobel menționată mai sus este o sursă excelentă pentru răspunsuri la astfel de provocări. Dar trebuie de asemenea să ne dăm seama că necreștinii au dreptate: afirmațiile făcute de Hristos sunt „ieșite din comun,” dar în același timp sunt, în cuvintele lui G.K. Chesterton, „adevăruri de nezguduit.” ■

În vremuri grele ca acestea...

James Merritt

Un rezumat al predicii de la Congresul din New Orleans, 2001.

La 12 și 13 iunie 2001, a avut loc al 144-lea congres al Convenției Baptiste de Sud, în superdomul statului Louisiana, la New Orleans. James Merritt, președintele Convenției Baptiste de Sud, a chemat în predica sa pe cei 16 milioane de membri ai Convenției, să vegheze asupra vieții lor și să fie siguri că lupta pe care o duc este lupta cea bună.

„Există în jurul nostru bătălii care se dau dincolo de această arenă în care suntem adunați, și trebuie să fim în prima linie de bătaie,” a spus Merritt referindu-se la apărarea credincioșilor față de atacurile de azi împotriva familiei, a sanctității vieții, a evlaviei față de Dumnezeu, o

bătălie care se dă pentru sufletele oamenilor.

Dânsul a trecut apoi la o ilustrație din istoria orașului în care se ținea congresul. În 1815 a avut loc bătălia pentru orașul New Orleans, în care o mână de voluntari americani conduși de Andrew Jackson au rezistat eroic atacurilor din partea englezilor, mult mai numeroși și bine echipați. Soldații lui Jackson au apărat fortul și au păstrat controlul fluviului Mississippi.

„Dar, a fost o singură problemă,” a spus Merritt. „Lupta n-avea de ce să fie dusă. Un fapt necunoscut atunci lui Jackson: războiul se terminase cu două săptămâni înainte, când fusese semnat tratatul de la Ghent, în Europa.”

„Niciodată n-au fost vremuri mai grele în America, din punct de vedere spiritual, etic și moral. Suntem confrunțați cu o revoltă împotriva principiilor de bază ale țării. N-ar trebui să ne surprindă. Apostolul Pavel spune: **„Să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri grele!”** (II Tim. 3:1). Ultimele zile

vor fi grele. Indicii economici se vor ridica iarăși, dar indicii spirituali coboară mereu.”

Vorbitorul s-a adresat apoi problemei familiilor în care părinții permit orice, familiilor vătămate de încălcarea principiilor biblice: „Tații abdică din poziția autorității pe care le-a dat-o Dumnezeu să fie capi de familie, și permit tinerilor să dea lovături de stat în casele noastre.”

În anul acesta Convenția

Baptistă de Sud a pus accent pe viața de familie călăuzită după preceptele biblice, apărând fără scuze modelul căsătoriei între bărbat și femeie, și păstrarea familiei în curăție morală.

„Trebuie să ne întoarcem înapoi la modelul biblic al familiei,” a spus James Merritt. „Căsătoria nu este un contract legal între două persoane, care poate fi anulat printr-o hotărâre judiciară. Ci este un legământ sfânt făcut înaintea lui Dumnezeu, încheiat în ceruri, că să nu fie călcat niciodată.”

Vizitând orașul Washington, D.C., în timpul inaugurării prezidențiale, Merritt a observat că semnătura lui John Hancock abia se mai vede pe Declarația de Independență, document expus în Clădirea Arhivelor Naționale. Un ghid i-a explicat că din cauza cernei care se decolorează nu poate nimeni să oprească procesul. Merritt a făcut aplicația, spunând: „Aceasta este o analogie a stărilor care au loc acum în America. Principiile, valorile și convingerile

Noua conducere a Convenției Baptiste de Sud (de la stânga la dreapta): Lee Porter, (secretarul înregistrărilor); T. C. Pinckney (al doilea vicepreședinte); James Merritt (președintele Convenției); Ed Litton (primul vicepreședinte); și John Yeats (secretarul de sedințe). Conducerea a fost aleasă în congresul din 12-13 iunie la New Orleans.

care erau altădată înscrise în inima, în mintea și în națiunea aceasta, dispar încet, și prea puțini oameni încearcă să oprească procesul de degenerare.”

Merritt a făcut apel la predicatorii care se ridică la cele 41.000 de amvoane în Bisericile Baptiste aparținând Convenției de Sud, să nu tacă în privința decăderii morale din această țară. „Un președinte trăiește în destrăbălare în Casa Albă, și li se spune Organizațiilor Creștine să tacă. Un alt președinte se ridică și vorbește deschis despre convingerile sale religioase și despre credința lui în Hristos Domnul, și i se spune să tacă. Dar n-avem voie să tăcem. Există o rebeliune morală azi cu care ne confruntăm. Și aceasta este o bătălie de la care nu putem fugi.”

Merritt s-a adresat apoi problemelor de doctrină, subliniind textul de la Tit 2:1, „Tu însă vorbește lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă!” „Mergem împotriva fluxului opiniei că trebuie să fim corecți din punct de vedere politic. Noi trebuie să fim corecți din punct de vedere al Cuvântului lui Dumnezeu. Noi suntem cei de două ori născuți într-o lume născută doar o dată. Nu ne luăm după mersul lumii.”

Dr. Paige Patterson, în dreapta, președintele Seminarului Teologic Southeastern, dă raportul în fața congresului din New Orleans, prezentând câțiva studenți și familiile lor care vor pleca în misiunea de doi ani în noul program „Global Mission” organizat de Seminar.

„Dacă adevărul se merită crezut, atunci se merită și apărut. Să nu ne luăm după cultele în care se risipesc energiile în dezbateri dacă este sau nu păcat ceea ce Biblia numește clar ca păcat. Noi trebuie să proclamăm ceea ce Biblia numește ca adevăr.”

Merritt și-a ridicat glasul profetic: „Când o persoană, sau o biserică, sau o Asociație, sau o denominație întregă, arde de indignare împotriva păcatului, și trăiește în lumina flăcării adevărului lui Dumnezeu, fiți siguri că societatea va lansa atacul cu rachetele așa zisei toleranțe și corectitudini politice, ca să ne

amuțească sau să ne distrugă. Așa că dacă nu puteți suferi căldura persecuției, atunci fugiți din bucătăria în care se duce războiul pentru învățăturile sănătoase ale Scripturilor.”

Fiindcă nimeni nu se duce la război fără arme, Merritt a subliniat importanța folosirii Sfințelor Scripturi, Cuvântul lui Dumnezeu, care este „viu și lucrător, mai tăietor decât o sabie cu două tășuri” capabil să dărâme orice întăritură și să distrugă orice dușman. „Evangheliismul trebuie să fie prioritar în activitățile bisericii. Acum douăzeci de ani lupta noastră era împotriva liberalismului. Dar azi, teama mea nu este împotriva liberalismului, ci a ortodoxismului mort. Mi-e teamă să nu ajungem o denominație ca o țevă de tun dreaptă doctrinar, și ca o țevă de tun uscată spiritual.”

La sfârșit, Merritt a cerut ca toți păstorii de biserică să se ridice pentru a încheia un nou legământ de devotament față de chemarea pe care o au înaintea lui Dumnezeu.

„Să rămânem credincioși Domnului, știind că înaintea noastră e pusă o coroană nevestejită pe care Dumnezeu Judecătorul cel drept ne-o va da în Ziua aceea! Până când El va veni din nou, să mergem înainte în Numele Lui, sub sângele Său, în puterea Sa, căci lupta pe care o avem înaintea se merită să fie luptată până la capăt!” ■

Leigh Scott, centru, un credincios baptist nevăzător, stă împreună cu câinele său, Kaili, în fața congresului din New Orleans, în timp ce Jim Draper (stânga), președintele de la LifeWay (fostul Bord al Școlilor Duminicale), și Dan Johnson, director în Departamentul de Muzică, prezintă Cartea de Cântări (Baptist Hymnal) în Braille.

Vești de pretutindeni

Corul „Soli Deo Gloria” în turneul acestui an prin bisericile din partea de răsărit a Statelor Unite ale Americii. Corul, condus de fr. Sorinel Cimpoeș, este alcătuit din tineri cântăreți din mai multe biserici baptiste românești a avut ca dirijori pe frații Tibi Rață, Dani Brâncovan și Tim Wilder.

Creștinii evanghelici sunt persecutați în Mexic

Creștinii evanghelici din Mexic se află într-un pericol continuu de persecuție din partea oficialităților locale, care insistă ca aceștia să-și schimbe religia la catolicismul tradițional. Creștinii care refuză să accepte această schimbare sunt amenințați cu consecințe drastice.

Într-un raport publicat pe 29 mai 2001, Open Door documentează felul în care creștinii evanghelici din trei sate din Mexic au fost amenințați de curând cu închisoarea, expulzarea din casele proprii, interzicerea accesului la serviciile publice, cum ar fi apa sau curentul electric, și chiar amenințarea cu moartea. În regiunea Hidalgo, o regiune centrală din Mexic, redincioșilor li s-a impus un termen în

luna iunie, până când trebuie să renunțe la credința lor. Călcarea acestui termen se va solda cu evacuarea acestor creștini din casele și din comunitatea lor. Într-un alt stat, Oaxaca, doi creștini evanghelici de

curând convertiți, au fost închiși pentru scurtă durată de două ori din luna martie și li s-a cerut să se lepede de noua lor credință. Autoritățile locale au dat ordinul ca la șase familii creștine (în număr de 40 de persoane) să li se închidă apa și electricitatea, iar casele și animalele acestora să fie arse. Creștinii evanghelici, de asemenea, au de suferit din partea membrilor comunităților în care locuiesc, fiind amenințați cu expulzarea din comunitățile respective.

Într-un alt oraș, în sudul țării, autoritățile s-au întâlnit pe data de 19 mai a.c. și au decis ca toți evanghelicii din oraș să fie exilați dacă vor refuza să participe la sărbătorile și festivalurile catolice. În mod frecvent, creștinii evanghelici refuză să participe la aceste sărbători, din motive religioase. Acesta este un prilej de răzbunare pentru autoritățile mexicane, deoarece festivalurile catolice sunt o sursă importantă de venit financiar pentru conducere. Doi frați pentecostali au fost închiși timp de două zile, pe data de 3 mai, pentru că au refuzat de a participa la aceste sărbători catolice.

Suntem îndemnați să ne rugăm pentru credincioșii din Mexic, pentru ca în fața prigoanelor să rămână credincioși lui Hristos, și să poată răspunde cu dragoste prigonitorilor. Rugați-vă, de asemenea pentru cei care L-au primit pe Hristos de curând și pentru care cărarea este deja cu cruce.

(Vocea martirilor, mai 2001)

*La închinăciune în Prima Biserică Baptistă Română din New York.
Adresa: 64-15 Forest Ave. Ridgewood, NY 11385.*

Înmormântarea unui creștin oprită în India

În India, familiei **Donbabbhai Lazarus Solanki** i s-a interzis să-și îngroape un membru al familiei în cimitirul creștin în Kapadwany, Kheda. Acțiunea aceasta a fost condusă de un grup de hinduși la 28 mai a.c. Membri militanți ai acestui grup au oprit procesiunea funerară și îngroparea acestui creștin (decedat la 74 de ani), afirmând că inițial, acest cimitir a aparținut hindușilor. Când au încercat creștinii să-și continue serviciul de înmormântare, ceata de activiști hinduși s-au năpustit asupra lor. A fost nevoie de intervența poliției pentru a împrăști grupul de huligani.

Interiorul casei de rugăciune din Hălmațiu, în Munții Apuseni

Creștinii au fost nevoiți să lase sicriul la sediul poliției, după care, văzând că nu vor putea să-l înmormânteze în acel cimitir, l-au trimis într-o altă localitate pentru îngropare. (V.o.M.)

Credincioși din China în închisoare

La data de 26 mai, 35 de creștini chinezi au fost arestați în **Dongsheng**, un oraș din China, în timpul unui control desfășurat de poliție în căutarea serviciilor de închinare din locuințe particulare. În ziua următoare, 11 din cei arestați au fost eliberați, dar numai după achitarea unei amenzi. Ceilalți, printre care se află și doi conducători religioși, Wang Yulan și Li Haihe, au rămas închiși, fiind acuzați de activitate religioasă ilegală. Wang Yulan este soția unui credincios care în prezent este închis de trei ani,

pentru „re-educare prin muncă,” datorită activității lui în mijlocul credincioșilor. Este posibil ca și pe ea să o aștepte aceeași sentință. Cei doi au un copil de 12 ani, care ar rămâne fără familie în urma închiderii mamei lui. Să ne rugăm pentru cei 15 creștini din închisoare. În timp ce constituția chineză oferă libertate religioasă, guvernul acceptă doar acele grupuri religioase care se supun controlului strict al guvernului, cu riscul

schimbării învătăturii lor. Majoritatea creștinilor din China se întrunesc prin case. (V.o.M.)

📖 **Brandt Gustavson**, care în ultimii zece ani a fost președintele prestigioasei organizații „National

Religious Broadcasters” a fost internat grav bolnav și i s-a dat diagnosticul de cancer terminal la pancreas și ficat. Gustavson și-a început cariera în radiodifuziunea creștină în 1960, a lucrat la Radio Moody timp de 25 de ani, și la Trans World Radio.

📖 **Mark Bailey** a fost ales noul președinte la Dallas Theological Seminary, succedând pe Charles Swindoll, care a preluat funcția de cancelar al Seminarului.

📖 În luna august, anul acesta, **Institutul Biblic Moody** va avea aniversarea de 75 de

Noua clădire cu internatul Universității „Emanuel” din Oradea.

ani de când transmite programe la radio. Astăzi WMBI a dezvoltat rețeaua națională de stații creștine Moody Broadcasting Network (MBN), radio Esperanza (în limba spaniolă), și transmiterea directă prin Internet. MBN deține astăzi 31 de stații de radio în 13 state americane.

📖 **Paul Rader** este noul președinte al Colegiului Asbury (metodist), din Wilmore, Kentucky. Între 1994 și 1999 Rader a fost director general (general internațional) al Armatei Salvării.

📖 **Jack Hyles**, păstor la marea biserică First Baptist Church din Hammond, Indiana, a murit la vârsta de 74 de ani. În urmă cu un deceniu, biserica aceasta avea reputația de a fi cea mai mare biserică din America (20.000 membri) și de a avea cel mai dinamic program de folosire a autobuselor în aducerea membrilor la adunare.

Tinerii din Biserica Baptistă Română „Providența” din Greenfield, Massachusetts

-au împlinit 50 de ani de la trecerea din viață a doctorului misionar Bill Wallace, ca martir al credinței în Domnul Isus Hristos. Era un medic chirurg american care a simțit chemarea să lucreze ca misionar și medic în China. A murit într-o celulă rece, singur, schingiuit de călăii comuniști.

A fost arestat pe baza unor acuzații false, cu evidente plasate tendențios, într-o înscenare criminală mânuită de autoritățile de la Pekin ca să înșele opinia publică din vest. A fost bătut în timpul interogărilor brutale și intimidat. A murit la vârsta de 43 de ani, și autoritățile au anunțat că s-a sinucis la 10 februarie 1951 de o grindă din celula închisorii din Wuchow. Dar nimeni n-a crezut minciuna aceasta a autorităților, întâi pentru că l-au cunoscut pe Bill Wallace, și mai ales fiindcă trupul lui n-a avut urmele de spânzurare; dar avea în schimb multe urme de abuz și schingiuire din partea călăilor. Se pare că a murit în timpul unei sesiuni de interogare și tortură. A fost înmormântat repede sub ordinele și supravegherea gărzilor roșii.

Pregătit pentru suferință

Ce nedreptate, au spus mulți în 1951! Ce risipă! Ce jertfă fără rost!

Nedreptate, da! Risipă, nu!

Misionarul acesta baptist din China a suferit cumplit în ultimele săptămâni din viață, dar era pregătit pentru aceasta.

„Duceți-vă înapoi, și aveți grijă în spital de cei bolnavi,” i-a îndemnat el pe cei din personalul spitalului, imediat după arestarea sa. „Eu sunt gata să sufăr și chiar să-mi dau viața dacă e necesar...”

S-a născut în inima sudului american, la Knoxville, Tennessee, în 1908. Era fiu de medic, și de copil mergea cu tatăl său în vizitele medicale pe la paturile bolnavilor. E drept, i-a plăcut mai mult să repare mașinile decât să vindece bolnavii. La vârsta de 17 ani s-a schimbat: lucra în garaj la o mașină, când a simțit că Dumnezeu îi vorbește și îl cheamă să fie doctor și misionar. A răspuns din

Bill Wallace

toată inima, „Da, Doamne!”, și a scris în Biblia lui data și hotărârea lui. N-a dat înapoi nici o clipă, întreaga viață.

În focul încercărilor

După universitate și după terminarea pregătirii medicale, Wallace a cerut să fie trimis ca misionar. I s-a dat câmpul de misiune al Chinei, unde personalul sanitar de la Spitalul Baptist Stout, se rugau desperați să le vină un doctor chirurg.

Foarte curând Wallace și-a câștigat o reputație ca medic iscusit, om blând, harnic și neobosit. Avea trăsăturile pașnice și liniștite ale unui om sigur și credincios, un slujitor fidel al lui Hristos Domnul, Marelui Medic. Un alt medic îi spunea odată unui coleg care îl căuta pe Wallace: „Vezi cine e cel mai bolnav în spital, și acolo îl vei găsi pe Dr. Wallace!”

A rămas să slujească

A rămas și a lucrat în spital în timpul bombardamentelor japoneze, când răniții veneau cu sutele și erau înșirați pe holul spitalului, operând chiar atunci când spitalul a fost lovit direct și era în flăcări. Când l-au îndemnat să fugă și el, a răspuns: „Voi sta aici atât timp cât pot să slujesc.”

În cele din urmă Wallace a evacuat întreg spitalul în 1944, puțin

înainte de invazia forțelor japoneze, punându-i pe toți în bărci, bolnavi și personal sanitar, și ducându-i pe râu în sus. S-au întors înapoi în 1945 când războiul își mutase frontul din Wuchow.

Wallace a reparat spitalul și a continuat să lucreze chiar și după ce în 1949 comuniștii au venit la putere. Și-a câștigat și respectul lor, fiindcă s-a îngrijit de mulți din răniții lor aduși la spital. Dar misionarii americani nu mai erau doriți în China. În 1950, din cauza războiului din Coreea, s-a deslănțuit o campanie anti-americană teribilă. În acea isterie nebună, a fost răpus și Wallace.

Din dragoste pentru Domnul!

Dar nu numai moartea sa martirică i-a definit eroismul lui Wallace.

„El a fost un martir pentru că s-a identificat atât de mult cu chinezii, încât ei îl considerau unul de-al lor...” spunea mai târziu Everley Hayes, o misionară soră de caritate care a lucrat cu el.

Mulți din misionarii care astăzi se află în câmpul de misiune mărturisesc că viața lor a fost influențată de exemplul lui Bill Wallace.

Într-o vreme fără eroi, mulți privesc în urmă la ceea ce ziaristul Tom Brokow numește „cea mai frumoasă generație americană”: cei care au suferit în timpul Marii Depresii economice, și apoi au trecut pe fronturi sângeroase în țări străine ca să lupte împotriva fascismului, iar după ce au venit acasă, au spus foarte modest și simplu, „Am făcut doar ce ni s-a cerut să facem!”

Alături de acești eroi, privim la Bill Wallace, un om liniștit și plin de pace. Lui nu i s-a cerut să facă ce a făcut; el a plecat să slujească fiindcă a vrut. A auzit chemarea din partea Domnului, și a ascultat fiindcă L-a iubit mult pe Mântuitorul. Prietenii lui din China, din comunitatea prigonită de credincioși din Wuchow, au înțeles lucrul acesta atunci când au ridicat, cu prețul vieții lor, un monument simplu peste mormântul lui Wallace, pe care au înscris cuvintele: „Pentru mine a trăi este Hristos!” ■

Calea Mântuirii

de Alexa Popovici

**„Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit!”
(Faptele 16:31).**

Sfintele Scripturi, atât ale Vechiului cât și ale Noului Testament, ne descoperă că fiecare om, prin firea lui personală, prin păcatele ce le comite, prin neascultarea sa de Dumnezeu, de Cuvântul Său, prin vorbele ce le rostește, prin gândurile ce le leagă în mintea sa, prin intențiile sale rele, este pierdut, este vinovat înaintea lui Dumnezeu și va trebui să se înfățișeze la Judecata de Apoi, unde va fi osândit la iad. Și trebuie să ținem seama că este vorba de o veșnicie întreagă, fiindcă după judecata de apoi nu va mai fi moarte, ci o existență veșnică. Și aceasta va fi în locul de condamnare, de pedeapsă. Iar Cuvântul sfânt ne spune că „*acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 13:42; 22:13; 24:51; 25:30) Iar un alt amănunt pe care-l aflăm cu privire la soarta celor pierduți, este că la judecata de apoi li se va spune: „*Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.*” (Matei 25:11)

Dar Dumnezeu, în îndurarea Lui

cea neasemuit de mare, în dragostea Lui nemărginită, a pregătit un mijloc de salvare, de scăpare de sub vinovăția tuturor păcatelor personale. L-a dat la moarte, L-a dat ca jertfă de ispășire pe Însuși Domnul Isus Hristos, Fiul Său, pentru ca în El noi să avem iertarea de păcate, în sângele Lui, să avem răscumpărarea (Efeseni 1:7).

O prăpastie de netrecut

Spre a avea această stare mai clară în minte, închipuiți-vă două stânci de munte, față în față. Una este moartea, cealaltă este viața, iar noi ne aflăm pe stânca morții și am dori cu toată ardoarea, ba chiar la disperare, să ajungem pe stânca vieții. Dar prăpastia este de netrecut.

Dumnezeu, în iubirea Lui de Părinte, a pus între moarte și viață, ca o punte, pe Domnul Isus Hristos, și astfel prin El avem posibilă trecerea „de la moarte la viață.”

De fapt, Domnul Isus Hristos Însuși ne-a spus „*Eu sunt Calea . . . Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.*” (Ioan 14:6) De aceea noi Îl predicăm pe El, pe Domnul Isus Hristos; de aceea noi îi chemăm pe oameni la Hristos; de aceea noi Îl iubim pe El și L-am declarat pe El „Domnul” ființelor și al vieților noastre. Fără El nu există altă speranță de scăpare de la moarte, de la iad; fără El am fi pierduți pe veci. Apostolii Lui ne spun și ei: „*În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți*” (Fapte 4:12). În alt loc ni se spune: „*Toți proorocii mărturisesc despre El, că oricine crede în El, capătă prin Numele Lui, iertarea*

păcatelor” (Faptele 10:43).

Aceasta este calea mântuirii, calea de întoarcere la Dumnezeu, calea de a căpăta iertarea de păcate, despovărarea de sarcina grea a tuturor relexor făptuite în anii de viață. De aceea, insistăm cu toată dragostea, ca această cale să fie acceptată spre a se ajunge la mântuire, la împăcarea cu Dumnezeu, la liniștirea conștiinței și primirea unei păci lăuntrice care nu poate fi găsită nicăieri pe lume.

Pericolul amânării

Unii dintre oamenii păcătoși, pierduți, amână. Ei încă iubesc păcatul, le place încă starea de vrăjmășie cu Dumnezeu. Acesta însă este cel mai groaznic pericol, fiindcă nimeni nu știe când vine moartea, când va fi clipa cea din urmă, și fiecare poate fi luat prin surprindere, ajungând astfel pierdut pe veci. Cred că insistența noastră ca să nu se mai amâne cu întoarcerea la Dumnezeu, este înțeleasă.

Știm din Cuvântul lui Dumnezeu și El o spune ca și cu un jurământ: „*Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască.*” (Ezechiel 33:11) Este deci, în puterea și la alegerea omului să ajungă și să fie mântuit, sau să rămână în starea de pierdut, de condamnat la moarte și la iad.

Cineva mi-a spus o întâmplare cu un cerșetor flămând, care a găsit pâine și a chemat și pe alți cerșetori să vină și ei să ia pâine. Exact așa facem și noi prin chemările și prin insistențele noastre, ca oamenii să se întoarcă la Dumnezeu. Noi înșine, când am auzit chemarea Evangheliei, ne-am întors și am gustat ce dulce este viața de mântuiți, de iertați, de înfiați, de moștenitori al cerului. Am găsit pâinea! De aceea îi invităm și pe alții, flămânzi ca și noi, să vină să ia fără plată Pâinea vieții. Noi am cunoscut amărăciunea și chinul păcatului, greul muștrării de conștiință, am

cunoscut starea în care se află cel nemântuit. Dar cunoaștem și starea de har la care îi chemăm pe oameni. E atât de bine lângă Domnul! E atât de dulce și frumoasă viața cu El, sub păstoria Lui! Veniți la El, veniți acum!

Tu n-ai sta nepăsător dacă ar fi vorba să ți se ofere o mie de dolari, și vrei să stai nepăsător când e vorba de sufletul tău nemuritor?

Pilda temnicerului

Temnicerul din Filipi era un păcătos pierdut, dar un păcătos neliniștit, doritor de mântuire. Pavel și Sila n-au pierdut vremea cu vorbe multe. El i-a întrebat: „*Ce să fac ca să fiu mântuit?*” Ce putea să facă el, un păcătos pierdut, pe marginea iadului? Deci Pavel și Sila nu i-au spus că trebuie să facă o mulțime de fapte bune de azi încolo, să se roage și să facă milostenii, ca să fie mântuit, ci i-au spus simplu: „*Crede în Domnul*

Isus Hristos și vei fi mântuit.” Chiar în noaptea aceea, bietul temnicer a auzit vestea cea bună despre Acela pe care Tatăl L-a trimis să fie Mântuitorul lumii. Acela care a vestit adânc iubire a lui Dumnezeu pentru o lume de păcătoși și a murit pentru ca să ne deschidă zăgăzurile cerului prin care dragostea aceasta să curgă în râuri de binecuvântare veșnică peste niște păcătoși nevrednici. Acela care a împlinit și a acoperit cu slavă fiecare cerință a lui Dumnezeu, și care a suferit toată judecata și osânda cuvenită păcătosului care se hotărăște pentru El, Acela șade azi la dreapta Tatălui cu slava lui Dumnezeu strălucind pe fața Lui.

Nu este un astfel de Mântuitor vrednic să fie cunoscut? Nu este El vrednic de încrederea inimii unui păcătos? El S-a dat ca preț de răscumpărare pentru toți, deci și pentru tine. Oriunde vezi în Sfânta Scriptură cuvântul „*oricine,*”

însemnează că și tu ești binevenit, oricine ai fi, și oricât de păcătos ai fi!

Dumnezeu nu-ți pune nici o întrebare, nu-ți face nici o greutate, nu așteaptă nimic bun de la tine și nu-ți pune nici o condiție. Dacă El ar căuta ceva de la om, n-ar fi așa, dar El a făcut totul pentru om și acum vestește în lung și în lat: „*Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit.*”

Să nu zici că tu n-ai nevoie de o așa mântuire, de un așa Mântuitor! Vino la El astăzi și primește mântuirea pe care a câștigat-o pentru tine la Golgota, pe crucea unde S-a frânt trupul Lui și Și-a vărsat sângele Lui scump. Primește prin credință darul mântuirii, și mergi pe calea aceasta până te va chema El în slava Lui, la moștenirea glorioasă pe care ți-a pregătit-o.

Da, există o singură Cale, **Isus Hristos!** Alege-L pe El și vei trăi! Alege-L pe El și vei avea fericirea! Alege-L pe El și gusta desfătări nespuse toată veșnicia. ■

Cât de bună este vederea ta?

de Stephen F. Olford

„Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină” (Matei 6:22).

Isus Hristos, Izvorul luminii. Trebuie să fim atenți ca ochiul să fie curat, fără impurități, fiindcă ochiul e foarte sensibil la corpuri străine. Orice contact cât de mic cu murdăria cere imediat curățirea și reajustarea.

2. Ochiul închis. „Dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!” (Matei 6:23). Celor care își închid ochii față de adevăr, Domnul Isus le spune: „Dacă ați fi orbi n-ați avea

păcat, dar acum ziceți „Vedem”. Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne!” (Ioan 9:41). Cât de adevărat este proverbul: „Nimeni nu este mai orb decât acela care nu vrea să vadă!” E un lucru îngrozitor să-ți închizi ochii față de adevăr și de lumină.

3. Ochiul bolnav. „Dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric!” (v. 23). Ochiul rău este ochiul bolnav, care nu primește lumina. Ochiul se îmbolnăvește dacă nu e mereu spălat și curățat de impurități. Simptomele unui ochi bolnav sunt viziunea distorsionată, viziunea dublă, sau orbirea.

Fie ca Dumnezeu să ne păstreze ochii sănătoși și ațintiți la El! Să ni-i păstreze sensibili la păcat, deschiși mereu față de adevăr. Numai atunci viața noastră va fi plină de lumină. ■

Viața noastră de părtășie cu Dumnezeu este inundată de lumină (I Ioan 1:7); dar viața trăită în păcat este o viață de întuneric. Lumina sau întunericul în viața ta sunt determinate de ochi. Ochiul este organul spiritual care lasă lumina să treacă sau o oprește.

Numai când ochiul permite luminii să intre în corp, numai atunci ochiul devine lumina trupului. Psalmul 119:130 ne aduce aminte că: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină!” Lumina primită, acceptată, aduce lumină în tot trupul; lumina respinsă provoacă întuneric.

Iată deci cât de important este să ne păzim ochii spirituali, să avem grijă de igiena lor, și să-i folosim bine.

Textul vorbește despre:

1. Ochiul sănătos. „Dacă ochiul tău este sănătos...” Ochii sănătoși își concentrează privirea asupra Domnului

Un nou început

Biserica Baptistă Română „Pacea” din Phoenix, neavând păstor, a invitat pe fratele Pascu Geabou să îi ajute în lucrare. Fratele Pascu a slujit ca păstor circa 38 de ani în România, în biserica din Alexandria și mai multe biserici din județul Teleorman. Acum, ieșit la pensie, și având în fiecare biserică păstori tineri care să-i continue lucrarea, și fiind în vizită în Statele Unite, a vizitat biserica „Pacea” din Phoenix. Frații i-au cerut ajutorul ca să rămână ca păstor la ei. Pe data de 8 aprilie a.c. biserica a avut adunare generală și la vot secret a ales pe fratele Pascu Geabou ca păstor.

Am luat parte la adunarea generală împreună cu fratele Vasile Brânzei, ca invitați ai bisericii din loc. După alegere, fratele Geabou a spus că se bucură că la bătrânețe poate să aibă parte de un nou

început în lucrare. A spus că va predica o Evanghelie curată și fără compromisuri, și că dorește ca biserica „Pacea” să își câștige prestigiul în cadrul Asociației.

Orașul Phoenix se dezvoltă repede, multe companii se mută acolo, din cauza vieții mai ieftine, casele sunt foarte frumoase și sunt mulți români. Biserica este în dezvoltare, are cor, orchestră și fanfară. Frații au cumpărat un loc pentru construcția unui nou locaș de închinăciune și vor să înceapă în curând construcția. Astfel, apelează la ajutorul financiar al celorlalte biserici.

Doresc ca Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea din Phoenix și fratelui Geabou să-i dea sănătate să mai poate lucra în via Domnului.

Vladimir Pahomi, Los Angeles.

Societatea Surorilor a tipărit Calendarul zilnic cu versete biblice și adnotări inspirative. Îndemnăm surorile să cumpere aceste calendare, să le dea și altora, să le folosească pentru misiune.

Mărturia creștină

de **F. B. Meyer**

Hristos S-a înălțat și a intrat în prezența Tatălui. Acolo a cerut și a primit de la Dumnezeu Duhul Sfânt, ca prin lucrarea Lui păcătoșii să devină creștini. „Hristos” înseamnă „Unsul”. Deci și „creștin” înseamnă la fel, „cel uns”. Dar pentru ce?

La Ioan 15:26 și 27 găsim scris: „Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, va mărturisi despre Mine, și voi, de asemenea, veți mărturisi...”

Biserica este în lume nu ca să argumenteze și să-L apere pe Dumnezeu, nu ca să fie avocat pentru Dumnezeu, ci, simplu, ca să mărturisească despre Cel ce este nevăzut și veșnic. De fapt, atunci când ne apucăm să facem pe avocații lui Dumnezeu, fără să ne dăm seama, ieșim de sub poziția de autoritate și putere care ni s-a dat. Noi suntem chemați ca să mărturisim despre moartea Domnului Isus, despre învierea și înălțarea Sa în slavă, despre venirea Duhului Sfânt în lume. Puteți vorbi cât vreți despre acțiunile sociale ale Bisericii, despre învățăturile mărețe ale Domnului, despre filozofia administrativă a Împărăției lui Dumnezeu... Dar lucrul cel mai important este să ne ridicăm și să spunem: „Eu personal am gustat, am simțit, am cunoscut realitatea morții și învierii Domnului Isus, și trăiesc în mine zi de zi bucuria revenirii Sale cu slavă mare!” Și în timp ce depui mărturia ta despre Hristos Domnul, Duhul Sfânt spune: „**Amin!**” ■

„N-aveți ce să căutați în câmpul misionar, dacă nu sunteți gata să suferiți și chiar să muriți pentru Evanghelie. Dacă nu sunteți gata să suferiți, mai bine stați acasă, fiindcă misiunea are de-a face cu multă suferință. Dacă aveți altă impresie, vă păcăliți singuri, înșelați și pe alții și nu sunteți sinceri nici cu voi nici cu Dumnezeu.”

(Paul Negruț, în fața studenților de la Golden Gate Seminary la 18-20 februarie 2000)

POMUL ȘI ROADELE

de Victor Kloes

La I Corinteni 2:16, apostolul Pavel scrie: „Noi însă avem gândul lui Hristos.” Din aceste cuvinte se desprinde ideea că, „cunoașterea gândului lui Hristos”, este un scut care apără mintea de infiltrarea gândurilor rele.

Are dreptate diftongul: „Cunoaște-te pe tine însuși!” Și cu adevărat înțelept este acela care privește lucrurile pământești ca un gunoi, cu scopul de a cunoaște pe Hristos.

S-a constatat că tineretul din zilele noastre a pierdut orice simț de responsabilitate. În mod natural se naște întrebarea: Cum se face că în decursul unei singure generații, tineretul și-a schimbat atât de radical atitudinea față de viață? Răspunsul este „EDUCAȚIA”; sau putem spune „lipsa de educație”.

Odată cu promovarea

Scrisoare către prietenul Meu

Am vrut să-ți scriu simplu, să-ți spun cât de mult te iubesc.

Te-am văzut ieri, când stăteai de vorbă cu prietenii tăi. Am așteptat toată ziua și am sperat că ai vrea să vorbești și cu Mine.

Când, încet, s-a lăsat seara, și-am dat ca Rămas Bun al zilei, un apus de soare și un vânticel ca să te răcorească. Și am așteptat. Dar tu n-ai mai venit. M-a durut... fiindcă te iubesc, și sunt Prietenul tău.

Te-am văzut cum ai adormit și am vrut să te mângâi pe frunte. De aceea am lăsat lumina lunii să cadă pe perna și pe fața ta. Și iar am așteptat. Aș fi venit îndată dacă M-ai fi chemat să stăm de vorbă. Am atâtea lucruri frumoase să-ți dau...

În dimineața următoare te-ai sculat prea târziu, și ai dat fuga la lucru. În ploaie erau lacrimile Mele.

Astăzi arătai așa de trist, așa de singur! Și asta mă doare, căci Eu te înțeleg. Prietenii Mei mă părăsesc și pe mine dese ori, în nevoi, și Mă rănesc.

Totuși Eu te iubesc. O, de M-ai asculta! Căci Eu te iubesc cu adevărat!

Caut să-ți spun aceasta prin seninul cerului și prin iarba verde și fragedă, prin frunzele pomilor, și prin culoarea florilor. Îți spun aceasta prin murmurul pârâiașelor de munte și las ca păsărelele să-ți cânte cântece de dragoste. Te îmbrac cu raza caldă a soarelui și înmiresmez natura pentru tine.

Dragostea Mea pentru tine este mai adâncă decât marea și mult mai mare decât toate problemele inimii tale. Dacă ai ști cât de mult doresc să te ajut!

Doresc să-L cunoști și pe Tatăl Meu. Și El dorește să te ajute. Vezi, așa e felul Lui!

Cheamă-Mă, întreabă-Mă, vorbește-Mi! Atâtea aș vrea să-ți spun...

Dar Eu n-am să te deranjez. Am să aștept, și am să aștept, și am să aștept, fiindcă te iubesc.

Al tău Prieten,
Isus Hristos

(traducere de I. Kovacs, Germania)

ateismului și a umanismului secular, s-a dezvoltat și psihologia seculară, care a venit cu ideea înșelătoare: „Omul este bun din fire, dar societatea îl strică”. Prin școală, tineretul a fost educat și îndoctrinat cu această idee, prin care el este liber să facă orice îi place. Dacă a comis vreun rău, atunci societatea este de vină. În aceste condiții, s-a născut revoluția sexuală și răzvrătirea socială, și s-a născut o generație de tineri fără frâu, și care nu mai pot fi

controlați. Responsabilitatea pentru faptele rele, a fost transferată asupra altora, iar răufăcătorul nu are nici o răspundere. Așa s-a ajuns în lume la o generație tânără de răzvrățiți fără frâu. Fără un scop al vieții, tineretul cutreieră străzile și parcurile, în căutare după plăceri și droguri, iar noaptea la orgii și crime.

Iată rezultatul degradant al unei învățături greșite, care a dus la înstrăinarea și îndepărtarea tineretului de Dumnezeu. ■

Pornografia distruge România

de Paul Dan, București

„A căzut, a căzut Babilonul cel mare; a ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, pentru că împarații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei. Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până la cer; tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc pentru că Domnul Dumnezeu care a judecat-o este tare!” (Apocalipsa 18:2,3,5,8).

Cu aceste cuvinte cartea Apocalipsa ne descrie finalul babiloniei păcătoase, pe care contemporanii noștri o numesc civilizația Mileniului al III-lea. Dacă ne uităm la halul în care Bucureștiul și România sunt desfigurate de ocultism, pornografie și prostituție, ne dăm seama că sindromul Babilonului este prezent și în națiunea noastră.

De unsprezece ani, întreaga țară a fost îndoctrinită masiv cu imoralitate sexuală. Pornografia este vârful de lance al acestei siluiri naționale. În toți acești ani, mass-media s-a ocupat din ce în ce mai intens de distrugerea fibrei morale a societății românești. Invocându-se rentabilizarea programelor radio, tv și a ziarelor, directorii de programe cât și de ziare, cu rare excepții, și-au permis lucruri inimaginabile. Aceștia, ca să scape de orice acuzație folosesc cuvântul „democrație”, iar după aceea își permit să difuzeze ocultism, pornografie, perversiuni sexuale și scene de moarte violentă.

Am locuit treisprezece ani într-o țară democratică și vreau să vă spun că democrația nu înseamnă siluirea conștiinței cetățeanului. În occident pornografia este ținută sub control. Ceea ce mass-media românească face prin difuzarea pornografiei este de fapt un atentat la democrație. Nu există

democrație fără o etică creștină bazată pe Sfânta Scriptura! Isus Hristos a mântuit și recuperat pe Maria Magdalena și pe alte prostituate și le-a dat o șansă egală în Împărăția lui Dumnezeu!

Mai mult, majoritatea personalului de conducere al mass-mediei se declară creștin. Oamenii aceștia ar trebui să se cutremure, pentru că Domnul Isus Hristos vine curând ca să judece pământul. Iată cum Îl descrie cartea Apocalipsa: „Apoi am văzut cerul dechis și apoi s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el se cheama Cel credincios și Cel adevărat și El judeca și se lupta cu dreptate. Ochii lui erau ca para focului. Capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită ca să lovească neamurile cu ea,

Aveți pe conștiință o țară întreagă care a fost indusă într-o psihoza sexuală. Pocăți-vă! Hristos mai iartă și astăzi! Primiți această șansă de împăcare cu El!

pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascului vinului mâniei aprinse a Atopternicului Dumnezeu” (Apocalipsa 19:11,12).

Spuneam la început despre Babilon că va ajunge lăcașul demonilor, al risipei, ocultismului și curviei. Ce a ajuns Bucureștiul și România din punct de vedere moral și spiritual? România este țara cu cel mai intens trafic de femei din Europa. Problema româncelor care se prostituează în afară a ajuns și în atenția O.N.U. „Au dat un flăcău pe o destrăbălată și au vândut fata pe vin și l-au băut,” spune proorocul Ioel (3:3), descriind abuzul față de copii. Lucrul acesta se întâmplă și astăzi în România. Sunt părinți care, trăind în adulter și beție sunt în stare să-și vândă propriii lor copii. Alții au lăsat mass-mediei educarea copiilor lor. Iar mass-media a creat o mentalitate de prostituate în multe din tinerele țării noastre.

Vocația româncelor NU este pornografia și prostituția! Vocația românilor NU este homosexualitatea! Așa cum Danemarca a spus nu monedei

Euro, iar Irlanda a spus nu Europei, și România trebuie să spună NU sodomiei europene!

Româncele au demonstrat că sunt printre cele mai competente în lume în domeniul medical, economic, lingvistic. Știți dumneavoastră că românii din diaspora izbutesc lucruri mari datorită în mare măsură felului cum soțiile lor își văd de casă? Orice om de success are alături de el o soție devotată. De ce româncele de aici trebuie să fie batjocura Europei?

S-a ajuns aici în primul rând din cauza pornografiei, care timp de unsprezece ani de zile, fără încetare, a fost introdusă forțat în mintea populației României!

Numai Dumnezeu mai poate curăți România! Sunt convins că acest lucru nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Domnului. Ce am făcut noi ca evanghelici în raport cu acestui păcat? Aproape nimic, și nici acum nu suntem sare și lumină. Ar fi trebuit să propunem un proiect de lege în așa fel încât acest monstru al pornografiei să fi fost oprit din fașă. Suntem în momentul când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu! Sa ne pocăim de păcatul pasivității și ignorării răului social! Este de mult timpul ca să ne trezim ca evanghelici!

Vreau să închei prin cuvintele apostolului Petru care acuza elita religioasă a lui Israel de omorârea Domnului Hristos: „Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri!” Repetând ce a spus apostolul Petru, spun mass-mediei românești: din neștiință ați făcut lucrul acesta ca și mai marii voștri. Aveți pe conștiință o țară întreagă care a fost indusă într-o psihoza sexuală. Pocăți-vă! Hristos mai iartă și astăzi! Primiți această șansă de împăcare cu El! Cereți iertare lui Dumnezeu pentru fiecare nud, act sexual, perversiune și violență pe care le-ați transmis fie vizual, fie tipărit. Hristos a ispășit la Golgota și pentru aceste păcate. Să dea Domnul ca dintre voi să se ridice creștini cărora cu adevărat le este scârbă de păcat și devin mesageri ai sfințeniei și vieții noi din Dumnezeu.

Doamne mântuiește România! ■

שמע ישראל

Şema Israel ! - Ascultă, Israele!

